

9 - Att känna till Profeten

Innehåll

- Profetens biografi - avsnitt nio
- Profetens mod
- Mannen för svåra situationer
- Profetens mildhet
- Profetens generositet
- Profetens ödmjukhet

Profetens biografi - avsnitt nio

Profetens mod

Den nionde lektionen handlar om hans mod ﷺ, hans mildhet, hans generositet och hans ödmjukhet. I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad och hans familj och följeslagare. O Gud, lär oss det som gagnar oss, och låt oss dra nytta av det Du lärt oss, och ge oss mer av Din nåd, Du den Barmhärtigaste. Gör våra handlingar uppriktiga för Ditt ansikte, och låt ingen få del i dem, Du den Ädlaste av de ädla. Vi fortsätter, om Gud vill, resan med att sitta vid Muhammads ﷺ bord.

Ibn al-Qayyim – må Gud förbarma sig över honom – säger: *”Människans behov av att känna Profeten ﷺ, det han kom med, att tro honom i det han berättade och lyda honom i det han befalde, är större än varje annan nödvändighet. Det finns ingen väg till lycka och framgång – varken i detta liv eller i det nästa – annat än genom profeterna. Det finns ingen väg att känna det goda och det onda i detalj annat än genom dem. Guds välbehag nås endast genom dem. Det goda i handlingar, ord och moral är inget annat än deras vägledning och det de kom med. De är den rättvisa väg som ord, moral och handlingar vägs med.”*

”Genom att följa dem skiljer sig de vägleda från de vilsegångna. Behovet av dem är större än kroppens behov av själen och ögats behov av ljus. Vilken nödvändighet du än föreställer dig – så är människans behov av profeterna långt större. Och vad tror du om någon som, om hans vägledning och det han kom med försvann från dig ens för ett ögonblick, skulle få sitt hjärta att fördärvas och bli som en fisk som tagits ur vattnet?”

Idag, om Gud vill, fortsätter vi att lära känna hans moral och börjar med hans mod ﷺ.

Mannen för svåra situationer

Han var den modigaste av alla människor, den som trädde fram i de svåraste situationerna med ett fast och orubbligt hjärta.

Invånarna i Medina hörde en natt ett främmande ljud och rusade ut för att se vad det var. Då mötte de Guds Sändebud ﷺ som redan var på väg tillbaka på sin mula och sade: ”Var inte rädda... var inte rädda.” Han ﷺ hade hunnit före dem till platsen där ljudet kom ifrån.

Han flydde aldrig en enda gång i sitt liv från en strid – inte i Uhud, inte i Hunayn, och inte i någon annan strid.

Ali – må Gud vara nöjd med honom – sade: ”När striden blev som hetast och svårast, sökte vi skydd bakom Guds Sändebud ﷺ, och ingen av oss var närmare fienden än han.”

Al-Bara' sade: ”Den som stod vid Profetens sida i striderna räknade vi som den modigaste av alla, för ingen kunde göra det Profeten ﷺ gjorde.”

I Hunayn flydde följeslagarna från slagfältet, men Profeten ﷺ stod kvar i

stridens centrum och ropade: "Jag är Profeten, utan lögn! Jag är Abd al-Muttalibs son!"

Ledare i strider brukar dölja sina kännetecken så att fienden inte känner igen dem – annars skulle de bli måltavlor. Föreställ dig då Profetens ﷺ mod: tiotusen avgudadyrkare framför honom, och han står där utan rädsla och ropar: "Jag är Profeten, utan lögn!"

Han var modig i att öppet tala sanning, i att försvara sin tro, i att upphöja Guds ord, i att skydda islam från de avgudadyrkandes angrepp och i att befria människor från att dyrka människor.

Hans mod var aldrig på fel plats.

A'isha – må Gud vara nöjd med henne – sade: "Guds Sändebud ﷺ slog aldrig något med sin hand – inte en kvinna, inte en tjänare – annat än när han kämpade i Guds väg. Och han hämnades aldrig för sig själv, utom när Guds helgedomar kränktes – då hämnades han för Guds skull, inte för sin egen."

Profetens mildhet

Han var det högsta exemplet på mildhet, för hans Herre hade uppfostrat honom och gjort hans uppfostran fullkomlig. Han var förebilden i förlåtelse, vid hjärta och tålmod – så länge Guds helgedomar inte kränktes. Detta visar att islam inte bär hat mot någon, utan är ett budskap om förlåtelse och fred mot den som gjort fel eller förtryckt.

Han bar ett budskap som de flesta människor motsatte sig och bekämpade – starka och svaga, dårar och kloka, nära och avlägsna. Bland dem fanns de som argumenterade bara för att argumentera, de som argumenterade för att dölja sanningen, och de som argumenterade för att finna sanningen. Utan den mildhet som Profeten ﷺ hade, skulle han aldrig ha kunnat leda ett folk som araberna – ett folk som av naturen ogillar att lyda eller underkasta sig.

Hans mildhet var förbluffande, och förlåtelse var en av hans ädlaste egenskaper.

När avgudadyrkarna skadade honom i Uhud, bröt hans framtand och sårade hans huvud, sade följeslagarna: "O Guds Sändebud, be mot dem!" Han ﷺ sade: "Jag har inte blivit sänd som en förbannelse – jag har blivit

sänd som en barmhärtighet.”

När folket i Ta'if fördrev honom och hetsade sina barn att kasta sten på honom, kom ängeln Gabriel och sade: ”Befall mig, o Muhammad, så krossar jag dem mellan de två bergen.” Han ﷺ sade: ”Nej, Gabriel. O Gud, förlåt mitt folk – de vet inte.”

En beduin kom till honom och sade: ”Muhammad, ge mig min skuld! Ni, Banu Abd al-Muttalib, är ett folk som drar ut på betalningar.” Omar reste sig med sitt svärd för att döda mannen. Profeten ﷺ sade till Omar: ”Det hade varit bättre för dig, Omar, att uppmana mig till god återbetalning och honom till god begäran. Gå och ge honom hans pengar – och ge honom extra som kompensation för att du skrämde honom.”

Han ﷺ valde aldrig mellan två saker utan att välja det lättare – så länge det inte var synd. Om det var synd, var han den som höll sig längst borta från det. Han hämnades aldrig för sig själv – utom när Guds helgedomar kränktes.

En man kom till honom när han sov, och Profeten ﷺ hade hängt sitt svärd i ett träd. Mannen tog svärdet för att döda honom. Profeten ﷺ vaknade och såg mannen stå över honom med svärdet. Mannen sade: ”Vem ska rädda dig från mig?” Profeten ﷺ sade: ”Gud.” Svärdet föll ur mannens hand. Profeten ﷺ tog upp det och sade: ”Och vem ska rädda dig från mig, beduin?” Mannen sade: ”Muhammad, var en god man som tar.”

Profetens generositet

Hans generositet ﷺ var en sorts generositet som araberna – eller någon annan – aldrig tidigare sett. Hans givmildhet var inte för att vinna beröm, undvika kritik, visa upp sig eller tävla – utan för Guds skull, för att stärka budskapet och stödja religionen.

Världen kom till honom underkastad – och han gav bort allt i Guds väg. Han gav som den som inte fruktar fattigdom.

Han dog ﷺ medan hans rustning var pantsatt hos en jude för trettio mått korn – trots att han var ledare över hela Arabiska halvön.

Han lämnade inte efter sig en dinar eller en dirham. Det är inte känt att

han någonsin gav sig själv företräde framför sina följeslagare.

Hans generositet fördubblades under de välsignade dagarna - han var mer generös än den sända vinden. Och mest generös var han i Ramadan - då nådde hans givmildhet den mänskliga fullkomlighetens gräns.

Han gav sitt liv i Guds väg - och att ge sitt liv är den högsta formen av generositet.

Han gav av sin ställning - som när han medlade för Mughith hos Barira när hon frigavs och valde att lämna honom. Profeten ﷺ bad henne att stanna hos honom av medlidande med Mughith.

Han medlade även för människorna på Domedagen - i den ställning som till och med de största profeterna fruktar.

Han blev aldrig tillfrågad om något utan att han gav.

En kvinna vävde en mantel och gav den till honom och sade: "O Guds Sändebud, jag vävde den med mina händer för att du ska bära den." Han tog emot den och behövde den. En man sade: "O Guds Sändebud, ge mig den." Följeslagarna sade till honom: "Du vet att Profeten inte avvisar någon - och ändå ber du om manteln när han behöver den!" Mannen sade: "Jag bad inte om den för att bära den - utan för att den ska bli min svepning." Och den blev hans svepning.

I Hunayn gav han de främsta i Quraysh hundratals kameler. Några av ansar kände något i sina hjärtan. Profeten ﷺ sade: "O ansar, känner ni något i era hjärtan för en liten del av denna värld som jag gav till människor för att vinna deras hjärtan, medan jag litade på er tro? Vill ni inte att folk ska gå hem med får och kameler, medan ni går hem med Guds Sändebud?" De sade: "Vi är nöjda med Gud som vår del och med Hans Sändebud som vår del."

Safwan ibn Umayya fick en hel flock mellan två berg. Han sade: "Detta gör ingen annan än en profet." Han återvände till sitt folk och sade: "Acceptera islam - Muhammad ger som den som inte fruktar fattigdom." Många människor accepterade islam bara för gåvorna - men snart blev islam kärare för dem än världen och allt i den.

Profetens ödmjukhet

Hans ödmjukhet ﷺ: Han var ett ordspråk i historien... hans ödmjukhet var ett bevis mot varje högmodig människa som umgås med folk. Han satt med de fattiga. Han hade barmhärtighet med de behövande. Han besökte de sjuka. Han bevittnade begravingar. Han sänkte sin vinge för den store och den lille, den nära och den avlägsne, och var mild mot den som umgicks med honom.

Han höll fredagskhutban, gav undervisning, besökte sina följeslagare i deras hem och de besökte honom i hans hem, och han var i allt detta ständigt gladlynt och leende... ljus i ansiktet och glatt uttryck.

Han tjänade sin familj ﷺ och var mild mot dem. När fru A'isha frågades om vad han gjorde i sitt hem sade hon: "Han var en människa bland människor – han luskammade sina kläder, mjölkade sin get och tjänade sig själv." Detta visar hans ödmjukhet inför de fattiga, de svaga och de behövande.

Det berättas i Sahih att en slavkvinna från Medinas kvinnor kunde ta Profetens hand ﷺ och gå med honom vart hon ville.

Och det berättas att en kvinna som hade något i sitt sinne kom till honom och sade: "O Guds Sändebud, jag har ett behov hos dig." Han sade: "O Umm Fulan, välj vilken av Medinas gator du vill, så går jag med dig tills jag ordnar ditt behov." Och han lämnade henne inte förrän han hade ordnat det åt henne.

Och han var statschef – ändå såg han inget fel i att gå med en slav, en änka eller en fattig, trösta dem och hjälpa dem att ordna sina behov.

Han ﷺ var inte högmodig mot den som bjöd honom. Han sade: "Om jag blev bjuden till en måltid bestående av en fårfoot eller en fårsvans, skulle jag svara. Och om jag fick en sådan gåva, skulle jag acceptera den."

När han passerade små barn hälsade han på dem och smekte dem med ett vänligt ord och en mild beröring. Anas säger: "Profeten ﷺ brukade umgås med oss tills han sade till min lillebror, skämtsamt: 'O Abu Omayr, vad gjorde den lilla fågeln (an-nughayr)?' Nughayr var en liten fågel som barnet brukade leka med, och han kallades Abu Omayr."

Anas sade också: "Jag tjänade Guds Sändebud ﷺ i tio år, och han sade aldrig till mig om något jag gjort: 'Varför gjorde du det?' Och inte heller om något jag inte gjort: 'Varför gjorde du det inte?' Må min Herres böner och frid vara över honom."

Han red på djur och lät sina följeslagare sitta bakom honom, och han vägledde sin umma till ödmjukhet och sade: "Ingen ödmjukar sig för Gud utan att Gud höjer honom." Och han är de ödmjukas ledare ﷺ och deras förebild.

Trots all denna ödmjukhet och ädla karaktär kunde hans följeslagare - må Gud vara nöjd med dem - inte fylla sina ögon med att se på honom av vördnad och respekt.

Amr ibn al-As sade: "Ingen var mer älskad för mig än Guds Sändebud ﷺ, och jag kunde inte uthärda att fylla mina ögon med att se på honom av vördnad för honom."

Profeten ﷺ blev erbjuden att vara "en tjänare och profet" eller "en kung och profet", och han valde tjänarskapets och profetskapets rang framför kunglighetens och profetskapets rang.

På dagen för erövringen av Mekka gick han in i staden i ödmjukhet och underkastelse när han såg hur Gud hade hedrat honom med seger och triumf. Denna ödmjukhet i detta ögonblick - när han gick in i Mekka med den stora armén - står i kontrast till vad Israels barn gjorde när de befalldes att gå in i Jerusalem böjda i ödmjukhet, men de vägrade och gick in på sina bakdelar och sade: "Ett korn i ett hårstrå" - i trots mot befallningen och i högmod.

Må Guds frid vara över dig, du skapelsens älskade och mänsklighetens sändebud... du som Gud har beskrivit med orden: **"Och sannerligen, du är av en stor och ädel karaktär."**

Vi ber Gud, den Upphöjde, att Han låter oss gå i dina fotspår och anta dina ädla egenskaper... så att vi får dricka från din bassäng och inte blir bland dem som stöts bort och får höra: "Bort, bort!" - därför att de förändrade och förvanskade.

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)